

Hónapló

November

2024

November Megjött a fagy, siklik a ház falán,
száraz, barna fán jóslatát, a holtak foga
koccan. Hallani. S zizegnek fönny a száraz, kuvik
jóslatát hullatja rám; félek? Nem is félek
talán.

© Tanulj velem IKT-val

Lipták Gábor Városi Könyvtár Balatonfüred

Galambos Bernadett

Kis falevél

Egy kis levél elindult,
fölkapta a szél.
Repült messze, fel az égbe
ahol sok a fény.
Őszi napfény cirógatta,
most már nem is félt,
aláhullott, megnyugodott,
bóbiskolni tért.

Csokonai Vitéz Mihály

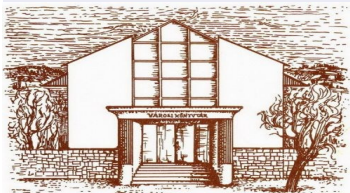
Az ősz
(részlet)

Itt van már november
idergő hónapja,
Hideg szele a fák ágait
megcsapja,
Meghalva elhullnak
a sárga levelek,
Játszadoznak vélek
a kegyetlen szelek.
Az ajtónál álló télnek
hideg zúzza
A zöld ligeteket s mezőket
megnyúzza.

"Hullik szép hajuk
a fáknak,
s dér marta vörös,
barna, sárga,
lengő levelek sokasága
vet nekik meleg,
puha ágyat."

(*Pallagi József*)

Kiadja: Lipták Gábor Városi Könyvtár Gyekerekészlege
8230 Balatonfüred, Kossuth Lajos u. 35.

Szerkesztő: Sz. Faragó Szilvia
gyekerekönyvtáros

Email: szi8230@gmail.com

Zelk Zoltán

Kóró

Kórót érint kezed, a kóró
tüskével sebzi tenyered.
És meg se rezzen, áll mogorván
a sárbafulladt rét felett.

Szántad magányát? Simogatva
nyúltál hozzá, vigasztalón?
Tüskével őrizi, vigyázza:
ne küsszon hozzá száanalom.

Csak áll a sárbafulladt réten,
zörgőn és az alvó nyarat
hirdeti széltől tépett váza,
mely jelként a tájon maradt.

Így áll és nézi a fölötte
kerengő, síró varjakat:
károgyva, jajongva siratják
régii honuk, a dús nyarat.

Versek novemberre

Kányádi Sándor

Bandukol az őszi nap

Bandukol az őszi nap
s megáll minden fánál.
Bandukol és elidőz
minden iskolánál.

Meg-megáll és elidőz...
mire is kíváncsi
vajon ez a szelíd, ősz
Nap-tanító bácsi?

Meg akarja tudni, hogy
rendesek-é, jók-é
akik nála nyaraltak,
nincs közöttük kópé.

Nem bújt-é a pad alá
az a virgonc Pista,
s vajon az a Bandikó
most is olyan lusta?

S följegyzí, ha rosszat lát,
föl bizony, barátom, -
s megégeti orrukat
majd a jövő nyáron.

Őszutó

Felhőbe rejti szép szemét,
aludni tér a nyár,
a strandföveny, a csúszdapark,
a part is néma már.

Csak szél suhan a fák alatt,
kereng a rőt levél,
dió fészít az ághegyen,
leugrik, s földet ér.

Utána szökken számtalan
- vagy száz meg száz darab -,
mi éretlen, az pár napig
még fenn, a fán marad.

Aludni tér az almafa,
a tölgy a kert mögött,
és varjú mondja: - Jaj, de kár,
a nyár már megszökött!

Bogárkát, hernyót, kis csigát
hív ott, a rőt avar:
- Nem bánthat itt a zord hideg,
rejtőzz el, jöjj hamar!

Tudd, ha felhő pelyhezik
a bérc, a hegy felett,
ölemben minden aprónép
majd békén szendereg.

Várfalvy Emőke

Az első gyertya

Ég az első gyertya,
ragyogóan, bátran,
tudja nincs egyedül,
vannak vele hárman,
a hit szelíd fénye,
elvezet majd oda,
hol Szenteste egyszer,
megtörtént a csoda.

Mentovics Éva

Nézz szét a határban!

Liba, liba, Márton liba,
jégen jársz, vagy sárban?
Gyere liba, Márton liba,
nézz szét a határban!

Hó fehérlik talpad alatt?
Szürke telet várhatsz.
Ám, ha a táj barnába bújít,
hóban, fagyban jársz majd.

Jégen csúszkálsz neved napján?
Úgy tartja a fáma,
karácsonykor beleragad
lúdtalpad a sárba.

Mentovics Éva hivatalos oldala

Facebook

Fésűs Éva

Őszi dúdoló

Mit síratsz te kismadár?
Elrepült a dárگا nyár.
Búzaszem nem terem,
Köd szítál a földeken.
Tarka lepke merre jársz?
Véget ért a lenge tánc.
Itt az ősz, csendes ősz,
lopva lép a fűrge őz.
Béka mondja: kutykurutty!
Kis porontyom, menj, aludj!
Jó gyerek nem brekeg,
Téli álom lepte meg!

Hétfvári Andrea

Jó éjszakát, falevél!

Köd szítál és hull a dér,
alszik a sok falevél.
Alszik már a fütty a fákon,
felhő fátylán nő az álom.

Felhő fátylán nagyanyó
nézdegél, hogy hull a hó.
Hull a hó és jó a dér,
jó éjszakát, falevél!

Szép álmokat, erdőlánym,
elszólt az ős, itt a tél.

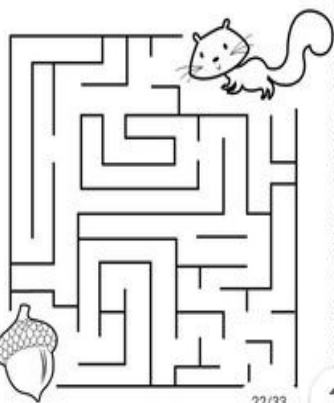

Hétfvári Andrea

November

Dúdol a szél, szelet kavar,
mindenfelé színes avar.
Erdőt díszít ős, a tarka,
paplant keres rigó, szarka.

Páfránypárnán sünfiókák,
odúikban csendes rókák.
Sehol virág, sehol ember,
közelít álmos november.

22/32

Segíts a kis ,ókusnak meg-
találni a makkot!

Az udvarban

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagy és öreg macska. Olyan vén volt már ez a macska, hogy folyvást aludt. Szinte az egész napot átaludta, csak kora hajnalban kelt föl, kakasszóra, hogy üdvözölje a kelő napot, és reggeliért nyávogjon a gazdasszonynál.

S amint az ételt elfogyasztotta, máris leheveredett, és kisebb sétákkal megszakítva szunyókált tovább egészen másnap reggelig. Ám egy nap új jövevény érkezett a macska birodalmába, mégpedig egy kis fehér papagáj. A kis madár egy kalitkában lakott a macskaház mellett, ami még nem is zavarta volna a macskát. Csakhogy a madarat időnként kiengedték a kalitkából, és olyankor összevissza röpködött. Rászállt a függönyre, leszállt az asztalra, a székre, a párnára, egyszer aztán még a macska tálká-jára is.

- Hé, no! – mordult fel erre a macska. – El onnan!
- Jó, jó, megyek már – röppent föl a madárka. – Nem kell félned, én csak magokat és gyümölcsöt eszem, macskaeledelt nem!
- Na persze, higgyem is el – morgott a bajuszos. – Akkor mit röpködsz itt a tálam fölött? És nem félek, tudd meg! – tette még hozzá dacosan.
- Jó, jó, persze. Csak tudod, kicsit unatkozom – vallotta be a madár. – Arra gondoltam, barátkozhatnánk.

A macska elcsodálkozott. Neki eddig még sohasem jutott eszébe, hogy egy nap unalmas is lehet. A reggeli jó. A séta jó. Az alvás jó. Akkor meg? De a papagáj szavai most meglepték, és mintha valamiféle hideget érzett volna a szíve táján.

- Neked nem hiányzik néha a társaság? – kérdezte a madár.
- De, azt hiszem, talán. Most, hogy mondod...
- És mihez lenne kedved?
- Hát sétálhatnánk, szunyókálhatnánk, és ha akarod, reggelizhetnénk is együtt – vágta rá boldogan a macska.

A madárka bólintott, és attól fogva elválaszthatatlan jó barátok lettek, a macska és a kis fehér papagáj.

Rokonok a nagyvilágban — A lúd

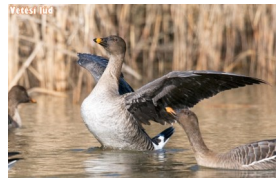
Manapság sokan leginkább csak a tányérjukon látnak ludat. Például Márton-napkor, mert ugye a szólás szerint aki ezen a napon libát nem eszik, egész évben éheznek. Újabban faluhelyen is egyre kevesebb háznál tartanak libát, korábban hangosak voltak az udvarok a gágogásuktól.

Neveltek ludat a húsaért, zsíráért, de még a tolláért is, amivel a dunnát, párnát megtöltötték. Nem utolsósorban pedig azért, mert a lúd házörzőnek is kiváló, intelligens és bátor madár, nagyszerűen kézhez szoktatható. De mi a helyzet a házi lúd vadon élő rokonaival? Bár a vadludak a házi lúd közeli rokonai, korántsem olyan otthon ülő fajták, mint a háziak. Vándorlásuk látványosság-számba megy Európa-szerte, hatalmas csapataik a messzi északról vonulnak dél felé a kemény hideg elől. Jellegzetes hangjuk, vonulásuk, a V alakzat sokak kedvencévé teszi a vadludakat.

Vetési lúd

Európa és Ázsia északi részein, Szibériában és Skandináviában él, a szibériai tundra lakóit tundralúdnak is nevezik. A nyarat, azaz a fészkelési időszakot vizek, folyópartok közelében tölti, hozzánk, a Kárpát-medencébe november tájékán érkeznek. Nem válogatós, költőhelyén mindenféle zöld növényt, hínárt, zuzmót megeszik, nálunk az őszi vetésből is előszeretettel csemegézik. Ki tudja, talán a nevét is innen kapta. Sajnos a mi tájainkon teletől vetési ludak száma évről évre csökken, elképzelhető, hogy hamarosan már a védelmünkre szorul ez a szép madár.

Nyári lúd

Nagy a hasonlóság közte és a házi lúd között, ami nem véletlen, hiszen libánk a nyári lúd háziasított alfaja. Ő az egyetlen vadlúd, amely a meleg hónapokra se megy sehova, hanem nálunk marad, és itt költi ki a kislibáit. Igaz, akadnak költöző példányok is. A ludak közt a legnagyobb termetű. Nagy öröm, hogy évről évre gyarapszik a számuk, ami azért is van, mert tilos rájuk vadászni. Ez a tilalom a vörös rókát persze nem zavarja, egy repülni még nem tudó, fiatal libára lesből bármikor lecsap.

Nagy lilik

A mi vidékeinken a vadlúdcsapatokban legtöbb a nagy lilik. Ha nem tudnánk, melyik ő a sok lúd között, szívesen bemutatkozik néhány hangos li-lík kiáltással. Ha másról nem, a hangjáról biztosan felismerjük őt. Igazi világutazó. Nem csak Európában és Szibériában, de Észak-Amerikában és Grönlandon is őshonos. Legszívesebben a nyári és a vetési ludak csapatához csatlakozik. Az ilyen népes társaságban elő-előfordulnak kis lilikek is, de jóval ritkábban. A nagy rokonnal ellentétben a kis lilik védett.

Egyszer egy embernek volt három fia, egy pap, egy notárius meg egy parasztember. A paraszt azt gondolta, hogy ő azért szegény, mert nem járt iskolákat, amint a másik két testvére. Elkezdett hát hatvanesztendőskorában iskolába járni. Mivel pedig abban a faluban nem volt iskola, kénytelen volt a szomszéd faluba járni. Egyszer, amikor az iskolából ment hazafelé, a búzaföldek mellett az országúton talált egy láda pénzt. De a láda nehéz volt, haza nem vihette, hanem behúzta a búzába, és onnan éjjel apródonként hazahordogatta. Sok pénze lett, mindjárt vett házat, ökröt, malacot, és amire szüksége volt.

Egyszer híre futott, hogy egy bizonyos gróf elvesztett egy láda pénzt. A falu bírái hát, akik látták, hogy ez az ember szemlátomást gazdagodik, elhívták őt a faluházához, s megkérdezték tőle, nem talált-e egy láda pénzt.

– Igenis találtam – felelte a paraszt.

– Mikortájbán? – kérdezik tőle a bírák.

– Mikor iskolába jártam – mondja a parasztember.

Ránéznek a bírák, látják, hogy ősz már, hát hazaküldték, mondva, hogy a pénz most veszett el.

A paraszt, hogy el ne árulja magát, szokás szerint kiment a mezőre dolgozni. De gondoskodott a jövőről is, mert azt mondta a feleségének:

– Látod, édes feleségem, ez a pénz, ha mégannyi volna is, egyszer elfogy ám! Kétezer forintot hát tegyünk el a szükségnek, a többivel pedig, amint lehet, gazdálkodjunk.

Hanem a felesége ezt a szükséget embernek gondolta. Úgy gondolta, hogy azt a kétezer forintot valakinek majd oda kell adni.

Oda is adta.

Egyszer az ura kaszálni volt, amikor megállt az ajtóban egy koldus. Kérdi az asszony, ha vajon ő volna-e a Szükség?

– Igenis, asszonyom – felelte a koldus –, én nagy szükségben vagyok.

– Jól van – mondja neki az asszony –, régen várjuk már kendet. Eltettünk mi az urammal kendnek kétezer forintot.

Avval előhossa a pénzt, nekiadja, a koldus pedig továbbillant. Este, mikor az ura hazajött, elébe fut az asszony nagy örömmel, s mondja:

– Apjuk, itt volt ám a Szükség!

– Micsoda szükség? – mondja a parasztember.

– Hát akinek eltettük a kétezer forintot – felelte az asszony.

– Ó, te bolond! Hát nem mondtam, hogy azt a kétezer forintot eltesszük a mi szükségünkre, ha majd mi megszorulnánk! Mérgemben most elmegyek a világba, és addig járok, amíg ilyen bolondra nem akadok, mint te vagy.

El is ment a parasztember akkor este mindjárt. És mivel az ég igen csillagos volt, mindég azt nézte az úton. Már a második faluban járt, amikor egy asszony a kapufélfához támaszkodva csodálkozva megkérdezte tőle, hogy miért nézi mindég az eget. Az ember meg tréfából azt felelte neki:

– A mennyország kapuját nézem, hogy el ne vesztjem.

– Hát kend a mennyországból jött? – kérdezi tovább az asszony.

– Onnan biz én! – felelt az utas.

– Hát ismeri-e az én uramat? – kérdi ismét az asszony.

S hogy a nevét is megmondta, azt mondja az utas:

– Hogyne ismerném, hiszen szomszédok vagyunk! De bezzeg nagy szükségben van asszonyomnak az ura, se pénze, se ruhája, se becsülete, és azért a többieknek csak lábakapcája a mennyországban.

– Ejnye, szegény uram! – mondja erre az asszony. – Gyűjjön hát kegyelmed be, itt van harmadfélezer forint, vigye el a szegény uramnak. Aztán itt van egy-két szép ruha, válasszon kegyelmed magának is, a többi pedig vigye el neki, hadd legyen becsülete szegény embernek.

Mikor már többet is beszélgettek volna, és a parasztember a fehér kenyeret, kappant, jó bort, amit az asszony elébe rakott, elköltötte, jó egészséget mondott és elbúcsúzott.

Nézett, nézett a parasztember most még jobban, mint azelőtt, az égre, de csak addig, amíg az asszony látta. Mihelyst nem látta, lesütötte a fejét, és alig várta örömeiben, hogy hazaérhessen. Otthon aztán elbeszélte, mi történt vele. És minthogy a feleségénél még nagyobb bolondra talált, megbocsátott neki, annál inkább szerette, és még most is élnek, ha meg nem haltak.

A tölgyfák népe 2.

A druidák úgy gondolták, a tölgyfa kapu a saját világuk és a túlvilág között, egy tölgyfa alatt sokkal könnyebb kapcsolatba lépni az istenekkel vagy az ősök szellemével. A legfontosabb tárgyaikat tölgyfából készítették, még a pajzsokat is tölgyből faragták. A harcosok pedig úgy tartották,

hogy az ilyen pajzsral a szellemek és az ősök is védelmezik őket a csatában.

Legjelentősebb ünnepükön, ami október legvégén a sötétéjjellel kezdődött, hitük szerint megnyílik a túlvilág, és a szellemek meg a halottak szabadon járkálnak az emberek között. A mai halloween napi szokások ennek az emlékére őrzik. A tölgyfák azért fontosak ilyenkor, hogy az embereket megvédjék az ártó, bajt hozó kísértetektől.

A végtelen csomók

A kelták hite szerint a világban minden mindennel összefügg. Ezt a nagy összefonódást ábrázolták aztán a ruhájuk mintáiban, a használati tárgyaik faragott díszében, ezt vésték az arany és ezüst ékszereikre, fonták a hajukba és tetováltatták a testükre. Bonyolult fonásminta volt ez, amit végtelen csomóknak neveztek, és mindig ugyanazt fejezték ki vele: a természet, az égitestek, a növények, az állatok és az emberek egybetartozását.

Különös jelentőséget tulajdonítottak a hajnak. A nők bonyolultan font hajkoronát viseltek, ami nem csupán szép volt, hanem a rangjukat is kifejezte. Hasonlóan fontos szerepet játszott a testükre tetovált mintáknak. Az évek során ezekből sokuknak egyre több és több lett, hiszen az életük legfontosabb eseményeit mesélték el velük. Aki levadászott egy szarvast, vagy jeleskedett a csatában, a jelenetet a testére tetováltatta. Úgy gondolták, a tetoválás varázserővel bír, megvédi őket az ellenségeiktől, a vadállatoktól és a betegségektől. Minden minta jelképezett valamit, a madár a szabadságot, a kutya a hűséget, a kígyó a halhatatlanságot, a végtelen csomók pedig a természet végtelen körforgását szimbolizálták. Amikor pedig a kelták áttértek a kereszténységre, a kereszt egy sajátos formáját alakították ki. Ezt hívjuk kelta keresztnek. Az a különlegessége, hogy körbefonják a végtelen csomók.

A druidák tanítók, gyógyítók és papok is voltak egyszerre. A bonyolult hajfonat a nők társadalmi rangját is kifejezte.

Szabó T. Anna

Gyertya

Kis koszorún gyertya ég –
üljük hát körül!
Ennyi tűz is épp elég
annak, ki örül!

Jó, hogy senki nem siet,
lassú este lett,
gyertyafényben itt ülök
én is veletek,

szemünk egymást tükrözi,
fény a közepe,
beszélgetős vacsora –
nincs vége sose.

Ünnep lett a pillanat,
kis láng-hozta fény –
legyen gyertya máskor is az
asztal közepén!

Kun Magdolna

Advent első gyertyalángja

Advent első gyertyalángja legyen ma a béke,
apró gyermekszívek szépreményű éke.
Ráncos, fázós kézfejeknek forró meleg kályha,
szomorú arcocskáknak pihe-puha párna.

Advent első gyertyalángja legyen ma a mosoly,
ott is ahol szívfájdító nyomorúság honol,
hisz az Adventi gyertyákban fellobbanó láng,
koldusra és királyra is menyei fényt ad.

Herceg Petra: Adventi angyalok

Az első vasárnap angyala Négy héttel karácsony előtt valami nagyon fontos dolog történik: egy angyal kék köpenybe öltözve leszáll az égből, hogy közelebb húzódjon az emberekhez.

A legtöbb ember ezt észre sem veszi, mert túlságosan el van foglalva mással.

De azok, akik jól figyelnek, meghallják a hangját.

Ma van az első napja, hogy az angyal először szól, s keresni kezdik azokat, akik meg tudják és meg akarják hallgatni őt.

A második vasárnap angyala

A második adventi vasárnapon piros palástba öltözött angyal száll le a mennyekből, kezében egy nagy serleget hoz.

Az angyal szeretné megtölteni az aranyserleget, hogy tele vigye vissza a mennybe.

De mit tegyen a serlegbe? Játékot? Ajándékot? Törékeny, finom szövésű ez a serleg, a Nap sugaraiból készült. Nem tehet bele kemény, nehéz dolgokat.

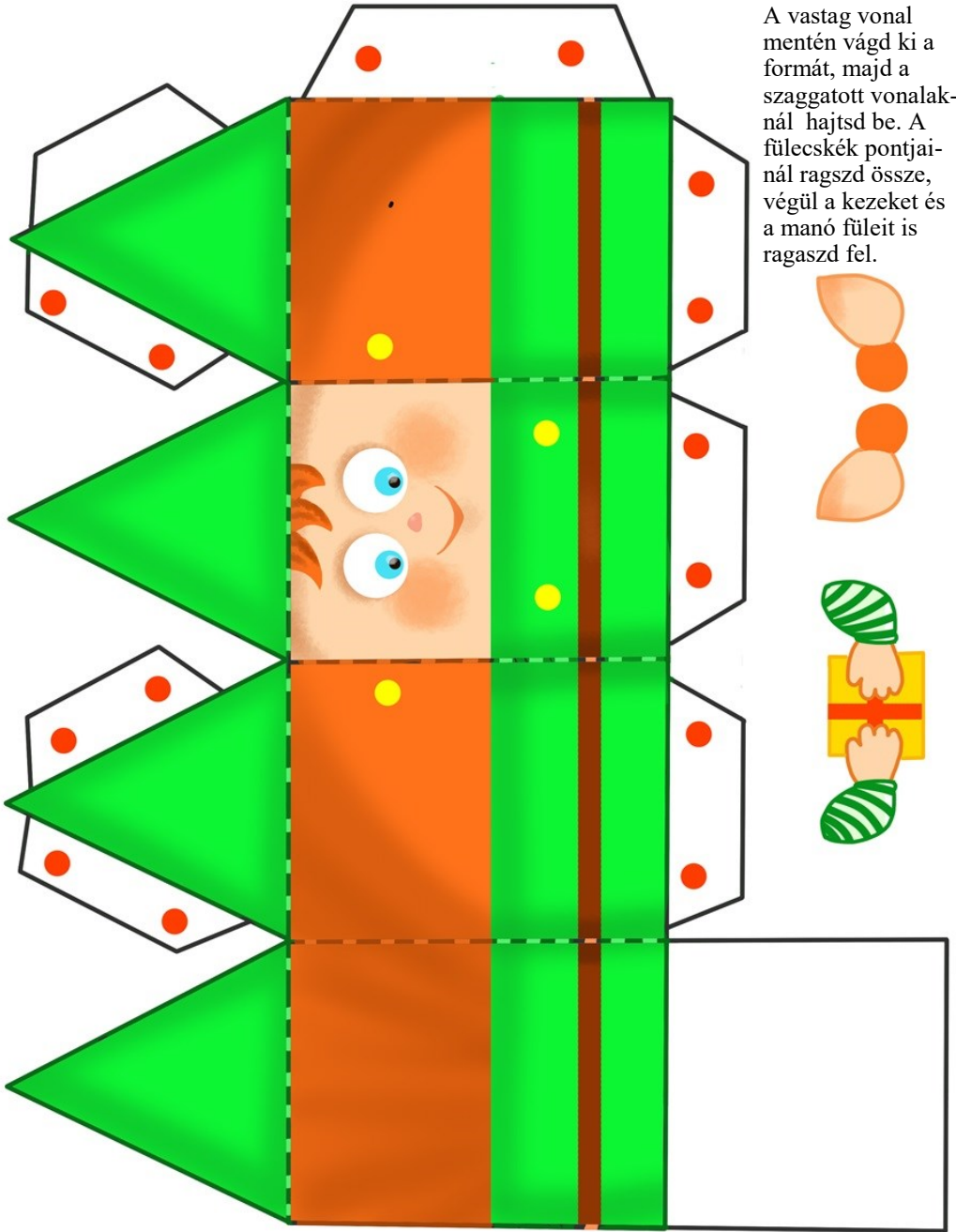
Az angyal észrevétlen végigmegy a világ összes házában és lakásán, mert valamit keres. Tiszta szeretetet minden ember szívében. Ezt a szeretetet teszi a serlegébe, s viszi majd vissza a mennybe.

Mindazok, akik a mennyben élnek, fogják ezt a szeretetet, s fényt készítenek belőle a csillagoknak.

Ezért olyan jó felnézni a hunyorgó, ragyogó csillagokra.

Manódoboz

Olvastad már?

Kádár Annamária: Lilla és Tündérbogyó kincset keres

Mindannyian kincseket keresünk. Kezdetben kint, a nagyvilágban, majd miután mindent bebarangoltunk, egyszer csak jön a felismerés: a kincs mindig ott volt a közelünkben. Ott van mindannyiunkban, legbelül.

Kisiskoláskorban lassan véget ér a nagy mesekorszak, és kezdődik az ifjúsági regények, kalandregények időszaka. Még hiszünk a csodában, a varázslatban, de fél lábbal már a realitás talaján állunk. A világ már nem fekete-fehér, megjelennek az árnyalatok, felismerjük, hogy szüleink is hús-vér emberek. A legfontosabb üzenet, amit ebben az életciklusban kaphatunk, hogy nem kell tökéletesnek lennünk, csak elég jónak. Nem kell mindig jól döntenünk. Tévedhetünk, de kijavíthatjuk hibáinkat. Nem kell mindenre tudnunk a választ.

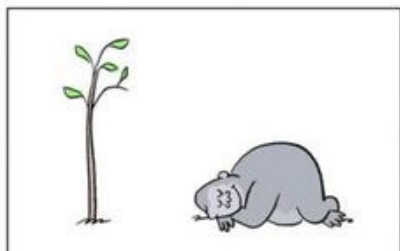
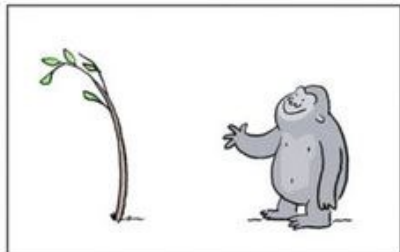
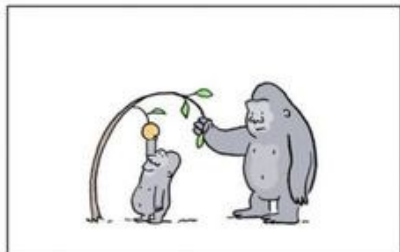
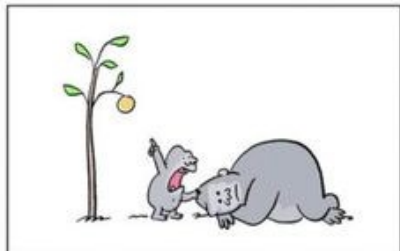
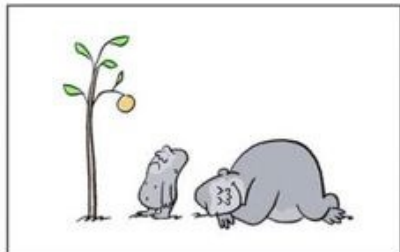
Lilla újabb kalandjaiban a láthatatlan barát, Tündérbogyó még mindig jelen van, de sokszor már csak a háttérből figyeli a családi élményeket, az együtt töltött percek örömét, valamint a nehézségeket és az azokkal való megküzdést is. Hiszen a valóságban is vannak sárkányok: a nagymama megbetegedhet, autóbalesetet szenvedhetünk, kirabolhatnak. De a legfontosabb dolgokat nem lehet túlünk elrabolni.

A 15 érzelmi intelligenciafejlesztő mese segít a családoknak, hogy gyermekükkel együtt szójék a közös történeteket. Segít összegyűjteni az életbátorságot és a hitet az elinduláshoz, az erőt a nehézségekkel való megbirkózáshoz és a fantáziát égis érő álmaink megálmodásához. Amikor már úgy érezzük, nincs tovább, sokszor a közös történetek adnak erőt a továbblépéshez, mert mindnyájunkban él egy Tündérbogyó, aki tudja a választ az élet fontos kérdéseire.

„– Én nem tu-dom, ki hogy van a reg-ge-lek-ke-l, de én tisz-ta szív-ből utá-lom őket! – zsör-tő-lő-dött Lil-la. – Nem tu-dom, hogy ki ta-lál-ta ki ezt a ko-rán ke-lést, de ek-ko-ra bu-ta-sá-got éle-tem-ben nem hal-lot-tam, hogy ami-ko-r a leg-job-ban al-szol és lus-tál-kod-ni is tud-nál, kelj fel az ágy-ból, öltözz fel és menj is-ko-lá-ba!”

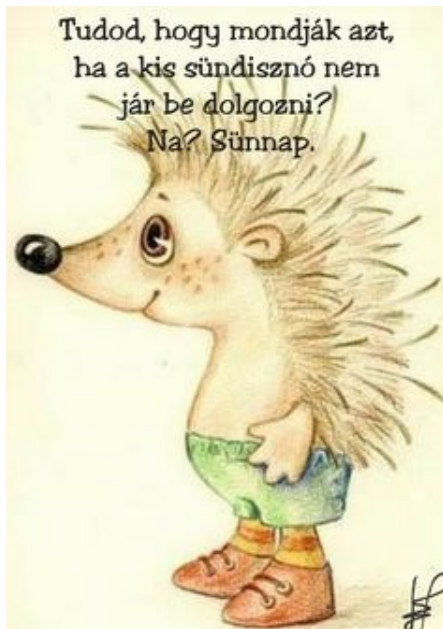

Viccek novemberre

Skótné kérdezi a férjétől:

- Mit tervezünk a nyárra, Billy?
- Arra gondoltam, Bessy, hogy fölkereshetjük Londont, Párizst, Münchent, Luxemburgot...
- Autóval?
- Ugyan már! Rádió!

Egy turista sétál a tengerparton. Egyszer csak meglát egy táblát: „Sirályok eladók” A turista odalép az áruhoz:

- Jó napot kívánok! Mennyibe kerül egy sirály?
- Száz euró.—A turista átnyújtja a százast, az árus elteszi, majd felmutat:
- Az ott a magáé.

A repülőm a légi utaskísérő odalép az utashoz:

- Kér vacsorát?
- Miből lehet választani?
- Igen vagy nem.

Az októberi rejtvények megfejtései

Pataki Edit: Tizenkét testvér című
Október – a világon most sártenger.

Számolj!

$2 \text{ frog} + 4 \text{ frog} = 6$

$1 \text{ crown} + 8 \text{ frog} = 9$

$1 \text{ angel} + 6 \text{ crown} = 7$

$1 \text{ frog} + 3 \text{ angel} = 4$

$$\begin{aligned} 3 \text{ pineapple} + 2 \text{ pineapple} &= 50 \\ 2 \text{ pineapple} + 3 \text{ grape} &= 75 \\ 3 \text{ grape} + 2 \text{ strawberry} &= 82 \\ 2 \text{ strawberry} + 3 \text{ pineapple} &= 57 \end{aligned}$$

- látunk vele
- muzsika, dallam
- lyukat ásó rágcsáló
- ravaszdi
- Mesefigura: Mekk ..., az ezermester
- gurítós sport

S	Z	E	M
Z	E	N	E
Ü	R	G	E
R	Ó	K	A
E	L	E	K
T	E	K	E

$$\begin{aligned} 2 \text{ burger} + 2 \text{ burger} &= 120 \\ 1 \text{ burger} + 1 \text{ pizza} &= 150 \\ 1 \text{ pizza} + 1 \text{ hotdog} &= 160 \\ 1 \text{ hotdog} + 1 \text{ burger} &= 130 \end{aligned}$$

Rejtvények novemberre

A rejtvények megfejtéseit leadhatod a gyerekkönyvtárban és ha szerencséd van, kisorsoljuk a nevedet és ajándécsomagot nyersz. Nosza, állj neki! Jó szórakozást!

Számolgtatós

$$\begin{aligned} 2 \text{ cake} + 1 \text{ cake} &= 20 \\ 2 \text{ cake} + 1 \text{ cupcake} &= 25 \\ 1 \text{ cupcake} + 1 \text{ cupcake} &= 65 \\ 1 \text{ cupcake} + 1 \text{ cake} &= ? \end{aligned}$$

Keress meg az alsó keretben lévő tárgyakat a képen!

$2 \text{ banana} = 16$

$1 \text{ apple} + 1 \text{ apple} + 1 \text{ pear} = 22$

$1 \text{ pear} + 1 \text{ banana} = 1 \text{ apple}$

$1 \text{ pear} = ?$

$1 \text{ banana} = ?$

$1 \text{ apple} = ?$

$1 \text{ penguin} + 1 \text{ penguin} = 10$

$1 \text{ penguin} - 1 \text{ penguin} = 8$

$1 \text{ penguin} - 1 \text{ penguin} = ?$

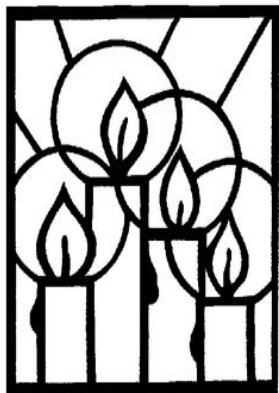

Ha a betűhálóból kihúzod a novemberi névnapokat, majd a megmaradt betűket összeolvasod **PatakiEdit: Tizenkét testvér** című versének hiányzó része alakul ki. Írd a pontozott vonalra! ➔

K	E	L	G	Y	Ő	Z	Ő
L	K	I	V	I	R	Á	G
K	Á	R	O	L	Y	S	E
M	A	R	I	A	N	N	A
A	N	D	O	R	M	B	E
Z	S	O	M	B	O	R	R
I	M	R	E	R	É	K	A
S	T	E	F	Á	N	I	A

November – nagykabát

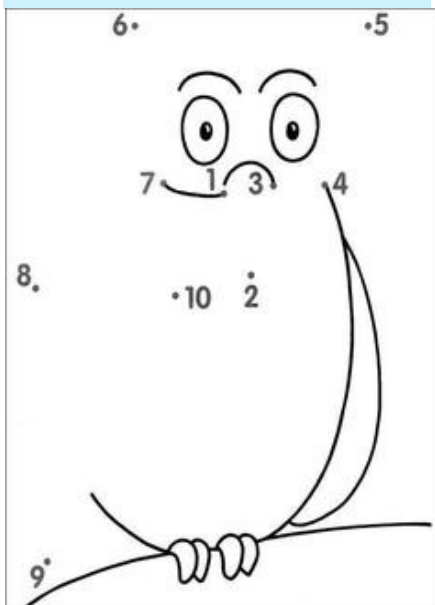

A meghatározások alapján töltsd ki a rejtvényt, s ha ügyes voltál, a színes oszlopban olvashatod a megfejtést. ➔

1. medve kiskorában
2. apa párja
3. nyuszi kedvence
4. madár testét fedi
5. Orsolya beceneve
6. nem kicsi

Kösd össze a számokat, aztán színezd ki a képet!

Segíts megtalálni a legrövidebb utat a manónak a házikóhoz!

